

Нішто так не яднае калектыў, як пераадоўванне разам якой-небудзь цяжкасці. Для нас такой цяжкасцю была першая зімовая сесія. Гэта быў як бы першы бой, які нельга праіграць. Мы выйгралі. Але асаблівых прычын для радасці не было. Зімовая сесія аказалася некалькі няўдалай...

Затое як прыемна было на камсамольскім сходзе курса паведаміць аб выніках летняй сесіі. Яны па-лепшыліся амаль удвая. Група падцягнулася, «выпрамілася», стала мацнейшай. Акліматызацыя здзейснілася. Мы — другакурснікі.

Нас — 24. Народ вельмі розны, але цікавы. Усе на роўных. Кожнаму ёсць чым зацікавіць другога і атрымаць у сваю чаргу што-небудзь узамен. Гэта выклікае ўзаемную цікавасць. Група на рэдкасць дэмакратычная. «Эліты» — няма.

Аснова групы — некалькі хлопцаў, якія вярнуліся з арміі. Уладзімір Саласюк — камсорг курса. З

камсоргам групы нам, прама скажам, пашанцавала. Толя Цыбулька — гонар групы, сціплы, працялолюбівы і, нарэшце, вельмі добры юнак. Зацікава чалавек прасты і ветлівы, цікавы суб'яседа.

Дзіўная дзяўчына наша Зоя Русаковіч. Выдатніца. Цікавіцца спортам. Прынцыпова я і тэатр, на дні нараджэння — значыцца, няма дружбы?

Ну, а калі чалавеку падабаецца хадзіць у кіно ўдваіх? А калі ён на дзень нараджэння запрасіць не 20, а 5 самых блізкіх? Значыцца, тут дружбы няма? Па-мойму, зусім не так. Проста ў жонкага ёсць нейкія асабістыя пытанні, вырашаць якія можа толькі ён. А ў цэлым наша група стала дружнай. Толькі гэта дружба дарослых. У нас лічыцца несалідным абмярковаць атрыманыя «двойкі». Сам павінен зразумець, што ты ў адказе за паспяховаць усёй групы. «Непрабываемых» няма. Рана ці позна кожны адгукнецца.

Адным словам, добрыя рэбятны. Чэснае слова, той дзень — не дзень, калі не убачу гэтых мілых, родных, добрых твараў сяброў.

С. ФУРСА,
студэнтка журфака,
адказная за акадэмісектар групы.

патрабавальная. Часам здзіўляешся, як яна ўсё паспявае. Галоўная яе рыса — добрасумленнасць.

Ці дружная наша група? Трэба было папрасіць нас на нашым апошнім камсамольскім сходзе, і вы б пераканаліся...

Наташа Штэйнер раптам сказала:
— У кіно, тэатр разам не ходзім... Няма дружбы ў калектыве...
Як? Выходзіць, калі не ходзяць разам у кіно ці

тэатр, на дні нараджэння — значыцца, няма дружбы?

Ну, а калі чалавеку падабаецца хадзіць у кіно ўдваіх? А калі ён на дзень нараджэння запрасіць не 20, а 5 самых блізкіх? Значыцца, тут дружбы няма? Па-мойму, зусім не так. Проста ў жонкага ёсць нейкія асабістыя пытанні, вырашаць якія можа толькі ён. А ў цэлым наша група стала дружнай. Толькі гэта дружба дарослых. У нас лічыцца несалідным абмярковаць атрыманыя «двойкі». Сам павінен зразумець, што ты ў адказе за паспяховаць усёй групы. «Непрабываемых» няма. Рана ці позна кожны адгукнецца.

Адным словам, добрыя рэбятны. Чэснае слова, той дзень — не дзень, калі не убачу гэтых мілых, родных, добрых твараў сяброў.

С. ФУРСА,
студэнтка журфака,
адказная за акадэмісектар групы.

Спорт

«МУШКЕТЁР» З ЮРЫДЫЧНАГА

Сяргею Барадзіну 20 гадоў. Ён вучыцца на IV курсе юрыдычнага факультэта. Вольны час студэнт аддае заняткам спортам. Сяргей — майстар спорту па фехтаванні. Наш карэспандэнт **А. Богдан** пабываў на адной з трэніровак спартніцтваў у дзельнічалі і два мае сябры. Вельмі ўпартая барацьба вылася на дарожках. Кожны з нас аддаваў усе сілы і ўменне для перамогі. У выніку мы занялі другое агульнакаманднае месца. Гэта быў мой першы значны поспех, які заўсёды самы памятный.

— **Ці цяжка спалучаць вучобу і заняткі спортам?**

— Вядома, нялёгка. Спорт забірае шмат часу. Трэба і падрыхтавацца да заняткаў, і на трэніроўкі паспець. Прыходзіцца многа займацца самастойна, каб не адстаць ад праграмы.

— **У кожнага спартсмена ёсць ідэал, чалавек, на якога ён хоча быць падобным...**

— Для мяне такі чалавек — чэмпіён свету Аляксандр Раманькоў. Я паважаю Сашу за яго працавітасць на трэніроўках, шчырую любоў да фехтавання — складанага і разам з тым цікавага віду спорту.

Віртуозна праведзены прыём — і лапаткі саперніка прыціснуты да дывана. Голас судзі-інфарматара: «За 15 секунд чыстую перамогу атрымаў Вячаслаў Харук, геафак, II курс».

Слава прыйшоў у класічную барацьбу пасля 10 класаў, калі паступіў у Маладзечанскае радыётэхнічнае вучылішча. Затым праца на трактарным заводзе ў Мінску і выступленні на спартборніцтвах у Львове, Растове, Ціраспалі, на таварыскіх сустрэчах барцоў трактарнага са спартсменамі прадпрыемстваў Поль-

шчы і Фінлянды. Служыў у родах Савецкай Арміі, а ўвесь вольны час аддаваў спорту. Пасля арміі захацелася вучыцца. Вячаслаў стаў студэнтам геаграфічнага факультэта БДУ імя У. І. Леніна.

Дзякуючы настойлівым трэніроўкам, поўнай аднанасці сваёму любімаму віду спорту прыйшлі да Вячаслава Харука значныя поспехі. Зусім нядаўна ён вы-

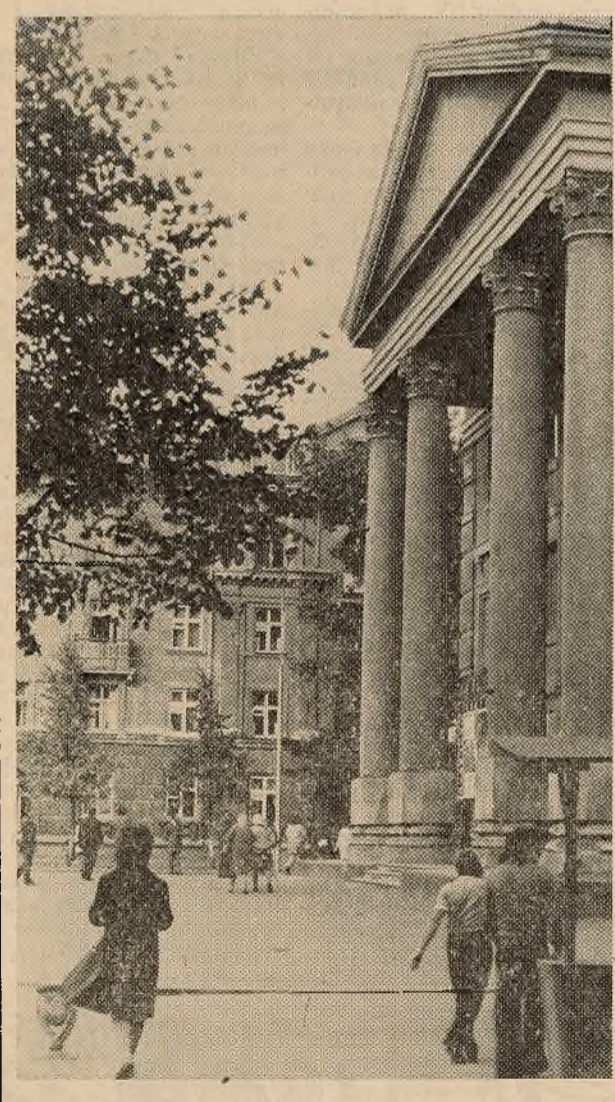
шаў пераможцам двух усеагульных турніраў: памяці Даватара ў Віцебску і памяці Апанаса ў Мінску. Выканаў норму майстра спорту СССР. На пытанне: «Схватка з кім з сапернікаў запамнілася больш за ўсё?» Слава адказвае: «З Уладзімірам Зубковым». Так, ён сустракаўся ў фінальным паядынку на першынстве ВУН рэспублікі з чатырохразовым чэмпіёнам свету і крыху ўступіў па ба-

лах. Ніякага страху перад тытуламі Зубкова Вячаслаў не адчуваў. Было толькі жаданне выступіць як мага лепш і была вера ў перамогу.

Калі глядзіш на выступленне Харука, адчуваеш, што на дыване сапраўдны майстар. Лёгкасць, артыстычнасць, прыгажосць выканання класічных прыёмаў (нездарма Вячаславу судзіць часта дабаўляюць балы за прыгожыя прыёмы) выклікаюць захапленне.

З. РУСАКОВІЧ.

ЗДЫМАЮЦЬ ФОТААМАТАРЫ

Зусім нядаўна — у 1967 г. — Магілёў адзначав сваё 700-годдзе. Але ад старажытнасці тут засталася вельмі мала. Сённяшні Магілёў — буйны прамысловы і культурны цэнтр.

НА ЗДЫМКАХ: любімы магіляўчанамі кінатэатр «Радзіма»; прыгажэйшая вуліца горада — праспект Міру; адзін са «старажылаў» — будынак Магілёўскага абласнога тэатра, пабудаваны ў 1886—1888 гг. Фота С. Шыдлоўскай.

ЦІКАВА АДПАЧЫВАЦЬ

Цікавы і змястоўны адпачынак — залог паспяховасці студэнтаў. Аб гэтым перш за ўсё клапаціцца ў педсавец інтэрната № 4, што знаходзіцца на Паркавай магістралі.

Планам работы прадугледжаны вечары, гутаркі, сустрэчы з цікавымі людзьмі. Рэгулярна выпускаюцца фота- і наценгазета «Паркавая-9», некалькі пазней будзе праведзена выстаўка лепшых фотаработ і малюнкаў саміх студэнтаў.

А зусім нядаўна юрфакаўцы, жыхары інтэрната, запрасілі да сябе ў госці Нэлу Пятроўну Падсад-

ную, народнага судзю Цэнтральнага раёна г. Мінска. Яна выступіла са справаздачай аб рабоце суда за 1975 год, пазнаёміла прысутных з сістэмай судовых органаў, прывяла прыклады з ужо разгледжаных спраў.

Потым Нэла Пятроўна адказала на пытанні студэнтаў, якія адобрылі работу суда, і выказалася за тое, каб смялей і шырэй прыцягвалася грамадскасць да барацьбы з правапарушэннямі. Гутарка атрымалася цікавай і карыснай.

М. БАЖКО,
студэнт I курса
журфака.

ПА ПУЦЁКАХ ПРАФКОМА

Зімовая сесія, звычайна, «Пухавічы», «Лясныя азёры», пуцёўкі ў пансіянаты «Свіцязь», «Тэатральны» (каля Астрашыцкага Гарадка), «Чонкі».

А тых, хто часта наведвае паліклініку, чакаюць са наторыі «Васільеўка» (Гомельская вобласць), «Крыніца» (Ждановічы), «Атраднае» (Калінінград), санаторыі імя У. І. Леніна (Бабруйск), а таксама «Паланку поездам на маршруту Мінск — Львоў — Ужгад — Мукачава — Рахав — Чарнафіцы — Кішынёў — Мінск. Тэрмін яе — восем дзён: з 27 студзеня да 4 лютага. Для студэнтаў набыты пуцёўкі і ў дамы адпачынку «Нарач», «Беларусь»,

Дзякуючы прэфком прапаноўвае турысцкую паездку паводле маршруту Мінск — Львоў — Ужгад — Мукачава — Рахав — Чарнафіцы — Кішынёў — Мінск. Тэрмін яе — восем дзён: з 27 студзеня да 4 лютага. Для студэнтаў набыты пуцёўкі і ў дамы адпачынку «Нарач», «Беларусь»,

С. ВАГАЕВА.

Дэканат, партбюро, камітэт камсамола і прафбюро гістарычнага факультэта з жалем паведаляюць аб трагічнай смерці студэнта V курса **ЗУЕВА Міхаіла** Канстанцінавіча і выказваюць глыбокае спачуванне яго родным і жонцы.